דמ"ל • דרב נחמן לא מיתוקים כרבן גמליאל אלא כרבי יהושע קשיא הלכתא להלכתא: **מתני' דרוסת איש אם** • קודם שתארסתיך: **בנין' טענתייהו במאי** • מה היא תובעתו ומה הוא רוצה ליתן: **במאתים ומנה** • **היא אומרת** מוכת עין אני ויש לי מאתים ואע"פ שלא הכרת בי **ואנא אמרי** דרוסת איש אם ואין לך אלא מנה וקסבר כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה: **במנה ולא כלום** • היא תובעת מנה והוא אומר אין לך כלום: **סבר לה** • תנא דמתני' דאילו רבי יוחנן לא סביק רבנן ועביד כר"מ: **קסבר** • ר' יוחנן כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך מוכת עין דמתני' ר"מ היא דאמר מאתים והוא אומר דרוסת איש אם ויש לך מנה אי איכא בין טענתא דידיה לטענתא דידה: **בשלמא לרבי אלעזר** • דאמר דרוסת איש אין לה כלום: **הייגו דקתני חדתי** • דמתני' גבי פלוגתא דממונא הוא **דקתני** "משתארסתי נאנסתי" **ולא** **אמרת** "מוכת עין אני": **חדא לאפוקי מדרבי בר חמא וחדא לאפוקי כו'** • היא אומרת משתארסתי נאנסתי אתא לאפוקי מדרבי בר חמא דאמר לעיל (דף יח:) כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה ואתא היא אומרת מוכת עין אני לאפוקי מדרבי בר חמא דאמר לעיל גבי מוכת עין "אבל לא הכיר בה דברי הכל ולא כלום: **אלא לרבי יוחנן** • דאמר כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה, אם כן מאי "מקח טעות" דקתני, מאתים, אבל מנה יש לה למה לי למיתני כלל להיות, אי לאשמועינן פלוגתא דרבן גמליאל ור' יהושע בברי ושמא ואפוקי ממונא בחזקת מריה ליתני חדא לאפוקי מדרבי בר חמא ולאשמועינן פלוגתייהו: **דליכא למימר מגו** • מגו דאי בעית אמרה מוכת עין אני: **בתרייתא** • ליכא למימר מגו לר' יוחנן דמוקי מתני' כרבי מאיר דאמר מוכת עין אלא הכיר בה כתובתה מאתים ליכא שום מגו: **דמה לי** אומרה מוכת עין אי בתחילה **מה לי** אומרה מעיקרא: **מתני'** • **דלאו מדברת** • בפעיה ומשום תקנת הפסולין לנתין ולממזר וכיון שבעלה לפסול פסלה מן הכהונה]: **נאמנת** • וכשרה לכהונה ולא מספקינן לה בנבעלה לפסול לה: **היתה מעוברת כו'** • גנמ' מפרש תרתי למה לי: **גמ' נפתרה** • **ותא"פ** אלא לרבי יהושע כדלקמן דמעלה עשו ביוחסין: **אכלה ומתחה פיה** • אלמא נקט תשמיש בלשון אכילה: **בשלמא לזעירי היינו דקתני תרתי** • מדברת, דהודיעך כחו דר' יהושע דאע"ג דלא רואה מעוברת, דמעוברת פסולה, ומעוברת, דהודיעך כחו דרבן גמליאל: **בכתה** • אם העובר הזה נקבה תכשל לכהונה לר"ג דאי אשמועינן בדידה הוה אמינא אי הואל דהוה לה חזקה דכשרות מעיקרא אמרי' אוקמה אחזקה ולא תפסילנה מספק אבל עובר דלא הוה ליה חזקה דכשרות אימא לא: **לאפוקי מדרבי** • לקמן בשמעתין: **מאי איכא למימר** • תרתי להכשיר בה למה לי חדא מדברת=ברוחה שנבעלה: **מלקין על היחוד** • מכת מרדות: **ואין אוסרין** • אשה על בעלה בשביל יחוד בעלמא: **לימא דלא כרבי יהושע** • דמשום יחוד מחזיק לה בנבעלת: **כיוחסין** • בכהונה: **לספר** • משמע יחוד בעלמא לחורבה

רב אסי אמר נבעלה • אבל נסתרה מודה ר' יהושע דנאמנת לומר לכשר נבעלתי במגו דאי בעית אמרה לא נבעלתי ואע"פ והא רבי יהושע ליה מגו גבי משתארסתי נאנסתי ויש לומר דהתם לא הוי מגו גמור דהא אפילו אמרה מוכת עין אני איכה נאמנת לרבי יהושע כדתנן במתני' ולא קרי ליה מגו אלא לפי שהיא טענה מעולה ביותר: **חדא** לכהשיר בה וחדא להכשיר בבתה • ולריכי תרוייהו חדא להודיעך כחו דרבן גמליאל וחדא להודיעך כחו דרבי יהושע: **לדברי** המכשיר בה פוסל בבתה: ומעוברת דנקט משום ליגמא מעלייא: **ואין** אוסרין על היחוד לימא דלא כרבי יהושע • תימה לרשב"א דלזעירי (ממי) דאמר נסתרה אייני דאמר כר"ש דלזעירי היא שנבעלה דאי אמרה לא נבעלתי אם כן הוי ספק ספיקא דמכשיר רבי יהושע דאמר לקמן הם ספק ספיקא ויש לומר דלעולם אייני דקאמרה לא נבעלה ותשיב ליה חדא ספיקא משום דאין אפוטרופוס לעריות אבל קשה דבהדי' מקמע בריש פרק שני (לקמן מז.) דאייני בנבעלה דקאמר הניחא לזעירי דאמר מאי מדברת נסתרה דמנו דאי בעית אמרה לא נבעלתי מהימנא כו' לכך נראה דפריך לזעירי דבספיקא חדא אסרינן לה והא יחוד דאסר אינם דספיקא חדא היא ואין אוסרים על היחוד וק"ק דלכאורה נראה דיחוד איחוד פריך, מדפריך לזעירי ולא לרב אסי: **מעלה** עשו ביוחסין • תימה דמשמע דאין אוסרין על היחוד אייני בתאם אינם ולא בפעויה וכסוף קדושין (דף פח. ושם) מוקי מלקין על היחוד דוקא בפעויה אבל בתאם אינם לא דאמר מגו דאי בעית אמרה לא נבעלתי ואפי' למר זוטרא דמלקין ומכריז בתאם אינם מודה דבפעויה ממי אייני ואור"ת דאף על גב דמלקין על היחוד אייני בפעויה אין אוסרין על היחוד לא אייני אלא בתאם אינם אינם אינ